Ч. 125 (14.374). Львів, нед'ля 7. червня 1936. Postowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед новою конституцією в СССР.

МОСКВА, 6. 6. ПАТ. Тутешня преса дуже лякончно обговорює проєктовану конституцію СССР, хоча здається знає її подробиці. „Правда" та „Ізвєстія" твердять, що нова конституція буде „найбільш демократична у світі", м. ін. введуть 4-прикметникове голосування. Скількість союзних республик здається побільшать, не оставлюючи зрештою централізації. „Правда" заповідає і надальше гострий курс проти ворогів большевицького устрою.

АМНЕСТІЯ У СССР?

МОСКВА, 6. 6. Авас. З нагоди проголошення нової конституції мають оголосити у СССР частинну амнестію, що обнялаб велику скількість засуджених адміністративно та частину політичних проступників.

„Армії спасення Китаю" готовляться до наступу,

НАНКІН, 6. 6. ПАТ. Політична рада в Кантоні заіменувала командантів 1. і 4. „армії національного спасення Китаю" та видала інструкції на випадок виправи на північ проти японців.

ПЕРЕД ЕВАКУАЦІЄЮ ЯПОНЦІВ ІЗ ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ, 6. 6. ПАТ. Японська влада наказала яп. громадянам, щоб були кожної хвилини готові покинути місто.

ДАЛЬШИЙ РОЗКЛАД КИТАЮ.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Як подають з добре поінформованих джерел, військові кола провінції Квангсі хотять почати офензиву проти нанкінського уряду. Як претекст подають боротьбу проти Японії, але на ділі йде їм про пімсту на Чанг-Кай-Шеку.

ПЕКІН, 6. 6. ПАТ. Як подають з китайських джерел, провідники політ. ради Гопей і Чагару стоять у близькому контакті з кантонським урядом. Як цей останній проголосить незалежність, Чагар і Гопей готові так само поступити.

Літаки над палестинським кордоном.

ЄРУСАЛИМ, 6. 6. ПАТ. Брит. літаки патролюють кордон Палестини, щоб не перепускати контрабанди зброї та ватаг бедуїнів до краю.

Найбільш завзяті бої йдуть під Джаміну (між Єрусалимом та Назаретом), де араби мають 300—500 людей узброєних в кріси та ручні гранати.

БОРОТЬБА В ПАЛЕСТИНІ КРІПНЕ.

ЄРУСАЛИМ, 6. 6. ПАТ. На шляху з Єрусалиму до Лідди араби ушкодили динамітом залізний міст. Посадник Гайфи Гассан-бей Сухрі загрозив димісією, як мандатна влада не змінить радикально своєї політики. Араби утворили у муфтія центральне пропагандивне бюро та вислали представників до Єгипту й Іраку, щоб вели там пропагандивну акцію.

ЕМІР КЕРАКУ ПОСЕРЕДНИЧИТЬ.

ЄРУСАЛИМ, 6. 6. ПАТ. Емір Кераку (Трансйорданії) Абдулла відбув нараду з вис. комісарем Палестини і Кераку у своїй столиці Аммана і запросив на неї членів арабського комітету на нараду.

Гор першим льордом адміралії.

ЛЬОНДОН, 6. 6. ПАТ. Урядово подають, що сера Гора заіменували першим льордом адміралії.

ЛЬОНДОН, 6. 6. ПАТ. Сподіються, що сер Гор як міністр маринарки матиме поважний вплив на закордонну політику, зокрема ж на затримання та ліквідацію концентрації брит. фльоти на Середземному Морі.

Еспанське Мароко відтяте від матірнього краю.

КАЗАБЛЯНКА, 6. 6. ПАТ. Як подають з Тетуану, ген. страйк у Севті триває дальше і обезвладнює торговицю. Підчас сутички з товпою цивільна ґвардія стріляла у власній обороні і убила 3 особи та ранила 20; з цивільної ґвардії 1 убитий, 3-х ранених.

Звязок з Еспанією перерваний. Пошту довозять до Танжеру військовим кораблем, дальше під осланою бронеавта. Хліба достарчає військо. Ситуація дуже поважна.

Вандервельде - премієром Бельгії.

БРІССЕЛЬ, 6. 6. ПАТ. Король поручив лідерові II. Інтернаціоналу Емілеві Вандервельде місію утворити коаліційний уряд.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В ҐАНДІ.

БРІССЕЛЬ, 6. 6. ПАТ. Пристанеї робітники в Ґанді (Ґенті) вернулися до праці.

„Круа де Фе" організує робітництво.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Де ля Рок видав відозву, яка заповідає організацію власних робітничих синдикатів. Ліва преса остерігає робітників, щоб туди не вступали.

СТРАЙКОВА СИТУАЦІЯ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Нині рано вийшли всі щоденники. але персонал фірми „Месажері Ашет" та перевозових підприємств страйкує. Справу заосмотрення міста в оливу і бензину полагоджують нині. У фабриці самоходів Сітроена вибух знову окупаційний страйк.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. На основі рішення видавців часописів, вчора вечором не появився ніодин щоденник.

СИТУАЦІЯ українських соціялістів.

Львів, 6. червня 1936.

Ця ситуація — препогана. Яскраве світло кидають на неї дві події, голосні в останніх тижнях: львівський т. зв. конґрес діячів культури і Франкове свято у Нагуєвичах. У першому випадку українські соціялісти (УСРП і УСДП) мусіли прилюдно протестувати проти того, що вранжери зізду лівих культурних діячів заборонили їм, українським **соціялістам**, порушувати справу переслідування української національної культури у Совітах, та що у ролі представників українських соціялістичних діячів культури опинився раптом п. Косма Пелехатий, ще недавній ряний москвофіл, від української культури завжди (і тепер) дуже далекий. У другому випадку — у Нагуєвичах — свято, організоване українськими соціялістами, використали комуністи взагалі для антиукраїнської демонстрації, зі зневагою вже не тільки тризуба, як символу державности, але й жовто-блакитних стяжок, як символу національної окремішности. До того на тому Франковому святі виявилась ще одна риска, характеристична для нинішньої ситуації українських соціялістів: українські несоціялістичні кола то свято збойкотували, хоч без сумніву мусять мати і мають найбільший пієтизм для памяти І. Франка. Епільогом свята були бійки між комуністами і націоналістами.

В той спосіб, як бачимо, на терені міжнародньої соціялістичної співпраці українські соціялісти є наражені на образи та випередкують їх і „переліцитовують" комуністи — а на внутрішньому українському терені наші соціялісти, гармонійно співпрацюючи у загальних кревних культурно-освітніх та господарських установах, власними своїми імпрезами дають лише притоку до сутичок між комуністами і націоналістами. І саме те, що українських соціялістів „рвуть" помiж два прапори — жовто-блакитний і червоний — і що сьогодні зберігати їм одночасно обидва прапори у практиці дуже важко, бо в обороні кожного з них мусять ліцитуватись гаслами (національно-радикальними і соціяльно-радикальними), саме ця вірність світоглядові патріотично-національному та соціяльно-інтернаціональному ставить українських соціялістів сьогодні, у добі різкої ідеольогічної диференціяції, у дуже складне й важке становище.

Як довго між світом демократії (отже й соціялістичної демократії) та світом комунізму істнував воєнний стан, українські соціялісти находились у цій самій ситуації, що й соціялісти всіх інших народів: істнував виразний поділ між II. і III. Інтернаціоналом, особливо після провалу т. зв. „II-го і пів" Інтернаціоналу. Справа ускладнилась від останнього сьомого конґресу III-го Інтернаціоналу, який проголосив гасло „спільно

фронту" всіх соціялістичних напрямків для бо-
ротьби з фашизмом і капіталізмом. Знаємо, що у
практиці „спільний фронт" означає беззастереж-
ну підтримку совітської закордонної політики, а
внутрі держав не тільки підтягає комуністів до
ролі поважного політичного чинника, але й фак-
тично підпорядковує соціялістичний рух дирек-
тивам московського центру, хоч той центр і себе
і свої директиви більше або менше зручно маскує.
І коли тактика, проголошена на згаданому сємо-
му конґресі III. Інтернаціоналу, довела до світлих
успіхів в Еспанії, Франції, Чехословаччині та по-
трясла іншими партіями II. Інтернаціоналу (до-
водючи впр. ППС до тихого „пакту неаґресії"),
то українські соціялісти опинились у світі II.
Інтернаціоналу неначе ізольовані: їх ворожість
до комуністів, диктована щирим патріотизмом і
кращим знанням совітської дійсности, що по суті
заперечує соціялізм і загирює його ідеї, — та їх
ворожість до комуністів видається (і мусить ви-
даватись) сьогодні соціялістам інших народів
просто зрадництвом соціялізму та шовіністичним
назадництвом. Зновуж у якійнебудь формі годи-
тися на „спільний фронт" з комуністами — зна-
чить не тільки відцекатися всієї своєї національ-
но-політичної традиції, але взагалі піти простим
шнурком за прикладом ес-ерів „боротьбістів" та
ес-деків „незалежників", себто свідомо власними
руками приготовляти свою організаційну ліквіда-
цію у користь комунізму.

І тут, щоб зрозуміти до дна ідеольоґічний та
тактичний розпучливий конфлікт, що його (мо-
же ще не формально) переживають обидві україн-
ські леґальні соціялістичні партії у Польщі, тре-
ба пригадати собі їх історію, їх звичайну тактику,
їх гасла і нарешті всю їх ролю від часу їх істну-
вання. Це речі взагал відомі. Коротко: вони від-
межовувались від провідного у Галичині націо-
нал-демократичного табору радикальними соці-
яльними гаслами та опозиційністю у справах ак-
туальної політичної тактики назверх, але у най-
важніших загально-національних актах, у важ-
ливих переломових моментах, масових акціях і
т. д., — майже завжди йшли в цілою рештою ор-
ґанізованого українського громадянства (кон-
кретно: спершу з національно-демократичною
(трудовою) партією, (потім УНДО) — разом, одно-
стайно, солідарно. Колиж і розходились, то з
оглядів партійно-тактичних, а не засадничих
(впр. вибори у 1928. р.). Зовсім слушно, льоґічно
і зрозуміло: бо ту спільноту диктує з одного боку
соціяльна структура українського народу в Га-
личині (і Волині), себто брак власної капіталіс-
тичної верстви, брак власної фінансієри, велико-
го землевласництва й промислових потентатів
врешті брак власної аристократії з питомим кон-
серватизмом світоглядом, — з другого боку ґео-
політична ситуація народу, який від віків є те-
реном великодержавницької експансії Польщі і
Росії. І тому так мало сутніх різниць між укра-
їнськими соціялістами і несоціялістами, тому
теоретичні програмові різниці не всилі здвигну-
ти світоглядного й чуттєвого муру між соціяліс-
тичним і несоціялістичним українським націо-
нальним світом: бо одні і другі діячі походять з
тої самої селянської верстви, вийшли з того самого
го середовища і в тім самім середовищі перебува-
ють, бо одні і другі живуть у тій самій дійсності,
яка накидує одним і другим ті самі обовязки су-
проти рідної нації, супроти рідного краю.

В останньому часі ті різниці ще менші. Від-
стали просто деякі площини суперечок. Напри-
клад: колишня валка боротьба радикалів проти
духовенства втратила свою силу бо 1) коли пов-
став сильний світський інтеліґентський стан, ду-
ховенство втратило провідницький монополь, 2)
булоб крайньою нісенітницею, якщо не національ-
ним злочином, у нинішній політичній ситуації та
моральному розхитанні ослаблювати Церкву і ду-
ховенство як національний і моральний чинник,
і 3) проти завойовницького клерикалізму, браку
толеранції у справах віри та деяких прикладів
фанатизму — виступають і не-соціялісти, а люди
віруючі, навіть поважні духовники. Відпала нпр.
так само площина боротьби з завойовницьким на-
ціоналізмом, як монополь протифашистівського
соціялізму, бо коли фашистами називали при-
хильників ідеольоґії і тактики ОУН — то у під-
ході до них нема ніякої різниці між радикальним
„Гром. Голосом" чи святоюрською „Метою". Є і
можуть бути різниці поглядів на політичну так-
тику супроти поляків, але чейже і ті різниці
радше формальної натури, бо й тут наші погляди
на дійсність не різняться, наші погляди на напір,
що йде проти українського стану посідання і на-
ших зусиль зберігти його та розбудувати, — од-
накові. Зате виринула ще яскравіше, ніж досі,
спільна небезпека, загроза для всіх орґанізованих
груп українського народу і для його неорґанізо-
ваних мас: скріплений наступ комуни. І тут від-
кривається поле для дальшого зближення, для
тіснішої співпраці соціялістичних і несоціяліс-
тичних діячів в обороні спільних установ та ор-
ґанізацій перед затіями, що мають на меті роз-
класти і знищити ті орґанізації (м. ін. через про-
вокування репресій влади) та посіяти анархію у
народніх низах.

Чи про важку ситуацію українського соція-
лістичного табору пишемо зловтішно? О, ні! Над-
то важка, поважна і складна ситуація української
нації, щоб шукати собі таких джерел сумнівного
вдоволення. Маємо враження, що українська дій-
сність висуває перед нашою нацією досить фрон-
тів боротьби, щоб радіти, що котрийсь із партій-
них противників переживає крізу через натиск —
спільного ворога. Значить — „оферта"?! Також
ні: Ми не є від „оферт". Метою цих рядків є про-
сто sine ira et studio, спокійно і безпристрасно,
зі щирим бажанням бути обєктивним, представи-
ти фактичний стан. Льоґічні висновки накида-
ються самі собою.

і. к.

Страйк у франції.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. У десятьох місцевостях департаменту Сен е Оаз застрайкувало 2.000 робітників, в Кан 1300 робітників електротехнічної фабрики, у Лієвен 7.000 гірників, у Коментрі 1000 металівців, у Клермон-Ферран 1200 страйкарів окупує 2 фабрики, в Арра страйкує 300 робітників в Ляман — 400, в Нансі 2.800. У 4-ох місцевостях департаменту Сен е Оаз та у фабриках криці в Марсель страйк покінчився. Міська рада Парижа домагається від уряду фондів на поміч для родин страйкарів.

о. О. ПРИСТАЙ. 36

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Італійці, сини гарячого півдня, з природи мають палкий темпера-
мент, що не покидав їх і в Америці ні при роботі, ні при розмові, ні при
забаві. Цікаво, що між ними не було пяниць, хоч у сварці не жартували.
Пробивали себе навіть ножами і то так швидко та зручно, як на за-
мовлення, або стріляли себе револьверами. Також між італійцями було
найбільше знаних американських бандитів-„голдапсів", що немилосерно
грабили й мордували, та блекмейлсів*), що писали листи з погрозами
до багатих людей, вимагаючи грошевого викупу, бо інакше чекає адре-
сата неминуча смерть. Читаючи в часописі сензаційну новину про гра-
біж, вбивство, вибух підложеної в кімнаті бомби або, що хтось висадив
динамітом цілий дім, можна було наперед вгадувати, що цього злочину
допустився, як не мурин, то напевно італієць. Вони наводили жах на
американське громадянство, організуючись у бандитські ватаги.

Один наш священик у Мекіс Рак бавився грою на біржі й тому
говорили про нього, що має великий маєток, хоч ніхто докладно цього
не знав. Автім він почав діставати анонімні листи, що мусить зложити
у визначеному місці кілька тисяч долярів, інакше вбють його. Настра-
шений погрозами, покинув Америку і виїхав до Галичини. Вернувся на-
зад аж після світової війни, але до іншої місцевости, щоб „чорні людці"
не виконали своєї погрози.

Зрештою, поза цими злочинними одиницями, були італійці в Аме-
риці працьовиті, запопадливі, проворні й ощадні. Мали свою численну
інтеліґенцію, власні католицькі костели, школи, кооперативи і т. д.
Зокрема бралися вони до торговлі овочами. Мали т. зв. „сальони" де
продавали содову воду, соки й легкі напої. Ходили з точилом по місті
гострили ножі, направляли парасолі. Багато стрижіїв, шевців та інших
ремісників, вуличних музик, катеринкарів із папугою або малпою були
звичайно італійці. Вони теж складали знамениті американські орхестри.

В італійських ресторанах можна було завжди дістати макарони
— національну страву італійців. Життєвим ідеалом італійського імі-
ґранта було якнайбільше працювати — іноді навіть по дві шихти (зміни)
з черги, — щоб тільки заробити собі дуже багато грошей і з ними вер-
нутися до незабутньої Італії. Там поворотець з Америки купував собі
виноградник, розгосподарювався і задоволений доживав віку на рідній
землі, серед своєї рідні.

19. ІНШІ НАРОДИ.

Найбільше подібні до італійської еміґрації були греки. Серед них
переважали люди середнього росту з чорним волоссям і з чорними
очима, як терен. Синьооких греків або взагалі з ясними очима я не зу-
стрічав. Гречині були навіть вродливіші від італіянок. Своєю красою
нагадували мітичних богинь. Грецька еміґрація в Америці була багато
культурніша й шляхетніша від італійської. Також своїми професіями
греки перевищували італійців. Бо й „найнижча" професія греків — чи-
щення обуви — ніяк не була тут така проста й понижуюча, як на неї
дивилися в Европі. Грек, що чистив людям обуву, мав на це свою ро-
бітню, де був цілий ряд крісел на підвищенні і з мягким сідалом, а перед
кожним кріслом два металеві підніжки, зроблені у формі стопи. Гість,
прийшовши вичистити черевики, сідав на крісло, брав у руки часопис,
читав і ждав, докіль на нього не прийде черга. В такій чистільні обуви
було майже завжди глітно. Приходили сюди не тільки багаті пани й пані,
але й робітники. Кожному було вигідніше дати за вичищення обуви
одного нікля[1]), ніж купувати собі щітки, пасту й тратити час на цю
нудну роботу. В чистільні й бодай прочитав собі часопис і не потребував
мазати своїх рук. За кілька хвилин вручний грек вичистив гостеві чере-
вики, що блищали, як дзеркало. А перед виходом потягнув ще окремою
щіточкою по одязі, щоб гість не виніс від нього нитку, волоса або по-
роху. Тут можна теж було дати вичистити або відпрасувати свій одяг
або капелюх, купити собі шнурівки й пасту до обуви, навіть папіроси,
тютюн і сигара, бо деякі греки мали у своїй чистільні трафіку. Концесію
на неї було в Америці багато лекше дістати, ніж у покійній Австрії.

Чимало греків займалося торговлею всяких овочів. Інші продавали
содову воду із соками і морозиво, мали власні ресторани, крамниці або
носили по хатах на продаж полотна, килими, парасолі, годинники, тощо.
До тяжких робіт не пхалися, залишаючи їх італійцям.

Морально стояли греки на ціле небо вище від італійців. Мали ду-
же добру славу в американців, що поважали їх, як чесних і статочних
громадян. Серед греків не було пяниць, зате визначалися вони своїми
„жидівськими", надзвичайно підприємчивими головами й робили зна-
мениті інтереси.

(Далі буде).

*) Blackmail = чорна почта, те саме, що в нас кажуть „чорна рука".

1) Nickel, дрібна монета = пять американських центів.

За океаном.

І. УКРАЇНСЬКИЙ ЛЕМКІВСЬКИЙ ЗЇЗД В АМЕРИЦІ.

„Комітет оборони Лемківщини" скликав на день 6. червня ц. р. до Філядельфії перший український лемківський зїзд, який поставив собі дуже широку програму. У зїзді мають взяти обовязково участь делегати всіх комітетів чи відділів оборони Лемківщини, що розсіяні в цілій Америці, а також представники інших українських організацій, що спочувають ідеї такого зїзду.

РЕФЕРАТ Д-РА С. ДЕМИДЧУКА НА ІСТОРИЧНІ ТЕМИ.

Одна з перших лекцій на українські історичні теми відбулася 3. м. м. в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку. Д-р С. Демидчук обговорив між ін. такі питання: Котрі московські чинники признавали в минулому Україну; як прийшло до назви „Росія"; чому „Мала Русь" більша числом пішла в ярмо „Великої"; чисельна кількість американської України. Прелеґент покликувався на величезний матеріял у чужих мовах та на мапи з історії України. Він також доказав збиранням 11 мап з написом „Україна", починаючи з 1665-го року. Ці мапи є в посіданні прелеґента. Ціллю відчиту була спонукати слухачів до акції з метою хоч частинного відзискання українського елементу, втраченого на користь російсько-московської ідеї. Учасників було понад 200, вони виказали велике зацікавлення предметом і домагались негайної ширшої акції в зазначенім напрямку. Прелеґент зладив фотостатичну відбитку із мапи України Сансона з 1674-го року і її вмить розкупили слухачі.

УКРАЇНЕЦЬ ПЕРЕМОЖЦЕМ НА ФЕСТІВАЛІ У ВІННІПЕҐУ.

У Вінніпеґу, Манітоба, Канада, відбувся від 20. до 23. м. м. манітобський музичний фестіваль, у якому змагались за першенство у грі на інструментах і співі. Головною атракцією в пописах був памятковий трофей Ейкінса, призначений за найкращу сольову гру на фортепіяні, скрипці або віолінчельо.

Трофей призначено для музикантів вищої кляси. Цю найвищу нагороду добув український хлопець з Вінніпеґу, Богдан Лехів. Судді однозгідно признали, що він грав дуже добре, та що „справедливість вимагає, щоб йому дати трофей". Молодому музикантові судді радили далі студіювати і стати артистом-скрипаком.

На контесті відзначено також дві українські дівчини, п-у Стефанію Довбенко і п-ну Надію Новак за спів у терцеті. У двох виступах спільно з англійською дівчиною вони добули 174 точки.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮРИСТИ ЗНОВУ ДОБУЛИ ПЕРШЕНСТВО В НЮ ЙОРКУ.

В Ню Йорку відбулась 10. травня велика вистава ріжних чужонаціональних груп у готелі „Меджестик" на дохід американських поводян, заходом „Краєвої Ліґи американських громадян чужинного походження". Вистава полягала у показі танців ріжними ґрупами під загальною управою Айлена Кореля. Заступлені були групи: баварська, чеська, шведська, мадярська, польська, грецька, шотляндська, австрійська, ірляндська, німецька, російська, французька, українська.

З усіх груп найбільші признання дістала група українська, що її представляли Володимир Рибка і Мирослав Пригельський, обі інструктори із школи Авраменка. Танцювало 10 пар, а віддано загалом 6 ріжних танців: гаївку, коломийку, гонивітер, чумачок, козачок, запорожський герць. У часі запорожського герцю, що знаний публиці з того, що козаки рубають шаблями, переломилась одному учасникові шабля, перерубана вдвоє, але він ішов дальше. Це незвичайно подобалось публиці і вона безупинно греміла оплесками.

Після українців друге признання дістали шотляндці, потім шведи. Хоч ціни місць ішли від 3 дол. до 50 центів, публики призбиралось стільки, що яка тисячка не могла дістатись до середини.

В найближчу неділю (17. V.) виступали українські танцюристи під голим небом у бруклинськім Проспект парку, де відтанцювали під опікою „Ради Народніх Забав" свої танки ріжні групи. І тут мали українці величезний успіх.

Якою популярністю тішаться тепер українські виступи, хай послужить факт, що коли на згаданім виступі в готелі „Меджестик" прийшов на черґу хор кубанських козаків під проводом Соколова, публика добре орієнтувалася, котрі російські, а котрі українські пісні. Українські оплескувала грімко.

ЧЕРГОВІ ВДАТНІ ВИСТУПИ УКРАЇНЦІВ.

Ґазети реєструють три нові виступи українців у неділю 17. V. в ріжних нюйорських святах. У знаній концертовій галі „Тавн Голл" виступав якийсь робітничий хор із сотні членів і співав між ін. українські пісні. В німецькій дільниці, у Йорквіл Касіно, відбулося перше свято заходом Американської Музичної Ліги, на якому теж виступав український робітничий хор. А вже найбільше подписалися ґазети про свято танців на вільнім воздусі у Проспект парку в Брукліні. Там зібралася 10.000-на публика, щоб придивлятись танцям ріжних національних груп. Були норвежці, шведи, данці, литовці, греки, поляки, українці й англійці. Із усіх груп найчастіше згадують українців, помістили теж преґарну знимку українських гаївок, згадують теж, що опісля українці змішалися разом з іншими ґрупами в одні танок. Про поляків пишуть, що вони лиш подекуди дорівнювали українцям...

З організаційного руху.

Політична нарада і посольське справоздавче віче в Добромилі.

Дня 17. травня в год. 7.30 веч. відбулася дискусійна політична нарада місцевої інтелігенції у Добромилі. На цю нараду приїхав разом з пос. *Тершаківцем* запрошений ним пос. *Володимир Кузьмович*. На нараді явилися місцеві члени УНДО і його прихильники в числі коло 40 осіб.

Посол Кузьмович у своєму рефераті представив політичне положення взагалі, зокрема порушив положення українського народу на всіх його землях та подав причини зміненої тактики Українського Національно-Демократичного Обєднання.

В запитах і дискусії, крім посла Тершаківця, забирало слово кількох бесідників, домагаючись виконання польським урядом постулятів, що їх висунула Українська Парляментарна Репрезентація. На запити відповідав пос. Кузьмович. При кінці голова Повітового Народнього Комітету д-р Антоневич подякував послам за участь у нараді..

Дня 18. травня відбулося в салі Нар. Дому в Добромилі публичне посольське віче, на яке прибули виборці ріжних політичних напрямків. Саля була виповнена вщерть, численно була заступлена теж духовна і світська інтелігенція.

Віче отворив і проводив ним д-р *Антоневич*, голова Повітового Нар. Комітету в Добромилі. Звідомлення з діяльности Української Парляментарної Репрезентації зложив пос. *Гринь Тершаковець*.

Дискусія була дуже оживлена, місцями бурхлива. В ній забирало голос кількох бесідників, яким відповідав пос. Тершаковець. Найбільші атаки були за те, що урядові чинники не реалізують загальних національних постулятів, як і за те, що тільки українська суспільність дотримує нормалізації, а друга сторона ні, через що присипляється активність наших мас.

Бесідники ілюстрували фактами те, що діється в краю. І так у добромильському повіті: 1) волосні війти в Добромилі, Ляцьку і Новосілках Уздибських заказали вивішувати двомовні орієнтаційні таблиці, владжені на підставі ухвал громадських рад, а в громаді Трушовичах і Війську вивішену і прибиту таблицю наказав війт усунути; 2) війт волости Коростенко не взяв під наради внеску радного, поставленого на засіданні волосної ради в справі двомовних таблиць; 3) волосні війти побирають від українських імпрез неозначений відсоток від доходу, гуртом, що нераз забирає зовсім увесь дохід з такої імпрези і що спиняє подібні імпрези; 4) саме староство по думці воєвідського обіжника (Б. Н. 58/з/12/36) заборонило аматорським читальняним гурткам і хорам їздити до сусідньої читальні з помічю у виставах; 5) скарги на поліцію на шикануванням нею спокійного населення, як ось у Хирові на командапта постерунку Яндзя, не тільки не приносять пільги, але навпаки: такий поліціянт дістає аванс; 6) староста, як представник Повітового Виділу, по думці воєвідського обіжника, який наказав приймати до поодиноких волостей для підготови будучих волосних секретарів на практику нових кандидатів, до цього часу не приняв ніодного українського кандидата, навіть на безплатну практику не приймає кандидатів хочби по гімназійнім іспиті (як нпр. Володимир Топіра з Тарнави). У повищих справах пос. Тершаковець інтервеніював у старостві, але в бюрі приняв його заст. старости, який не міг дати вияснень.

По тій дискусії поставлено внесення, щоб ухвалити довіря для УПР та одобрити її дотеперішню діяльність. Внесення пройшло більшістю і без спротиву тих, що займали критичне становище до діяльности УПР. У другій резолюції зібрані домагалися найскорішого виконання польським урядом українських постулятів, висунених УПР.

Кантонський уряд не може змагатися з Японією.

КАНТОН, 6. 6. Райтер. Мобілізація не мусить за собою потягнути війни з Японією, бо вона покінчилась би, як загально думають, скорою невдачею Кантону з огляду на велику перевагу Японії у зброєннях. Своїм маніфестом хотів кантонський уряд лише притягнути симпатії молоді та поставити Нанкін у важке положення.

ТОКІО, 6. 6. ПАТ. Як подає „Асагі“, японський ген. штаб хоче скріпити політичну контролю над урядами Гопей і Чагару, усуваючи відтіля небажані елементи і заміняючи ці провінції на нездобутню протикомуністичну твердиню.

Закарпаття.

ЗАСНУВАННЯ ФІЛІЇ „ПРОСВІТИ“ У ВОЛОВІМ.

Дня 1. м. м. відбулося у Воловім заснування філії Т-ва „Просвіта“. До заснування філії дали почин члени тамошньої читальні. На Волівщині має „Просвіта“ 25 читалень і саме тому зорганізування філії було конче потрібне.

На Зборах появилося понад 60 учасників. Були то учителі й селяни. Священника не було ані одного. Зібрання привітав гарною і добре обдуманою промовою шкільний інспектор Юрій Пазуханич і підкреслив, що без просвіти наш нарід розвиватися і навіть жити не може. Привітну промову виголосив також делегат централі, суд. надрадник д-р Данило Стахура. Він пояснив ціль і завдання кожної філії.

По привітах відбулися вибори. Головою філії став учитель гор. школи Кость Медвідь його заступником господар Михайло Гренджа, секретарем Василь Шкоба, скарбником Іван Гавула, бібліотекарем Стефан Фігура; заступниками виділових: Василь Конька і Василь Шадей, контрольорами: Василь Іваницький і Дмитро Рубець.

При вільних внесках учитель Мерван звернув увагу на потребу підтримання мукачівського просвітянського місячника „Світло“. В дальшій дебаті збирали голос: Василь Потушняк, Василь Щадей, А. Мальчицький, д-р Дудикевич, що підносили потребу негайного переведення люстрації читалень та оживлення їх діяльности.

Цікаво зазначити, що збори ствердили велику жертвенність селян до „Просвіти“. Так напр. у маленькім селі Лозанськім вибудували собі просвітяни поверховий дім для читальні і крім того має читальня 14.000 кч. позички на людях. Окремо піднесено гарну діяльність читальні в Нижнім Студенім. Відбулося в тій читальні багато викладів, представлень і свят. Таксамо діяльна читальня у самім Воловім. Збори висказали прилюдну подяку упр. школи Калабіжці, що своїм вкладом збудував сцену для читальні у Воловім. На зборах появилися головно молоді щирі просвітяни і є надія, що просвітянська праця у волівській окрузі увінчається гарним успіхом. „(У. Сл.“).

КОНЦЕРТ ОКР. УЧИТЕЛЬСЬКОГО ХОРУ В ЯСІНІ.

Ясіня, величезне гуцульське село, вперше відсвяткувало уродини другого президента Ч. С. Р., д-ра Едварда Бенеша. Відсвяткувало 17. м. м. низкою рідних українських пісень, що їх відспівав на окремому концерті Окружний Учительський Хор з Рахова під дир. учит. Ю. Кузьминка. Про значіння, красу й силу української пісні сказав коротку ядерну промову управитель школи Ю. Боршош-Комятський.

ЛАЙОН МІРСОН.

САМОЦВІТИ.

Ельмер Стернер рішив позбутись із свого мешкання всіх предметів, що належали особисто до його жінки. На туалетці, на комоді і в ріжних шухлядах та кутках лежали сотні ріжних прикрас і дрібниць, що немов би чекали повороту своєї пані.

Ельмер почав поволі звикати до самотньої хати. Від смерти Марни минув місяць і на місці страшного болю та нестримної розпуки прийшла лагідна жалоба та тиха туга за покійною. Тепер хотів він не бачити всіх тих предметів, що занадто живо нагадували йому живу присутність дорогої йому особи.

Життя мав він нелегке, але його подружжя було дуже щасливе. Марна була наче дика пташка, з дитячою душею. Вона втішалась усякими дрібницями, які даровував їй Ельмер. Страшенне любила дешеві цяцьки, ланцюшки та перстені з фальшивого срібла та золота. Ельмер відкрив касету, де Марна ховала свої безвартні дорогоцінності. Він перебирав ці блискучі цяцьки у своїх пальцях, пригадуючи собі, як кожна з них прикрашувала Марну в іншому місці.

Аж сам здивувався, що згадав чомусь тепер одну новелю Мопасана. Померла одна жінка, що любила самоцвіти — дешеві, фальшиві. Чоловік, що кохав її, хотів одного дня продати ці дешевенькі дрібниці за кільканацять франків. Але тоді ювелір сказав йому, що така дрібниця варта маєтку. Чоловік уважав любов своєї жінки за правдиву, а її цяцьки за фальшиві — тимчасом вийшло навпаки.

Чи життя не може повторити ще раз ситуацію, яку зродила уява мистця? Зовсім з формального боку його становище нагадувало становище того чоловіка.

Що за нісенітниця! Він мимоволі глянув на дорогоцінності. Та навіщо? І так не розумів він їх вартости і не міг би їх відріжнити від підроблених. Знав одне: що Марна померла і єдина жива річ, яку вона залишила це спомин. Ельмер стояв і вдивлявся якби задубілий у ріжні цяцьки.

Напроти його дому мали ювеліри „Малісон і С-ка“ свою велику крамницю. Власника знав він із частих зустрічей на вулиці. Коли ввійшов до крамниці, застав там обох: Малісона та його брата. Ювелір поздоровив його поважно, як слід здоровити клієнта у жалобі.

— Я чув про ваше нещастя — сказав він тихцем — і спочуваю з вами...

Ельмер притакнув:

— Так! Це страшна річ. Не повірите, яку порожнечу залишає в житті така близька особа.

— Щож! Мусите потішатись спомином щасливих, хоч і недовгих днів спільного життя.

Ельмер відповів щиро:

— Я дуже любив свою жінку. Ви догадуєтесь певне, пане Малісон, чому я сюди прийшов.

І поклав на столі шкіряне етуї, повне дорогоцінностів.

— Чи це вашої пані?

— Так. Що мені з ними робити? Я подумав собі, що може вони моглиб вам придатись.

Малісон узяв недбайливо у жменю ріжні цяцьки і підніс їх до світла.

— Гм — сказав він — нині у продажі дуже поширились такі імітації і люди мало за ними питають. Але — і тут він задумувався хвилину — коли ви хочете цих річей позбутись, то можу вам дати за них пять долярів.

Коли Ельмер вийшов від ювеліра, стало йому якби лекше на душі. Тримав голову догори і йшов просто.

Малісон задумався і дивився якимсь розсіяним поглядом на цяцьки, що лежали перед ним.

— Навіщо ти купив це? — спитав його брат.

— Ти знаєш, що таких імітацій маємо на складі багато і так їх ніхто не купує.

До крамниці ввійшов новий клієнт — молодий, дуже елеґантний мужчина, щоб купити собі золотий олівець. Та заки брати Малісони встигли ним занятись, почули вони гострий наказ: „Руки догори!“ і крикнув: „Прошу не рухатись з місця!“

На вулиці перед крамницею стояло авто. Гість схопив лівою рукою дорогоцінності, що лежали на столі і вибіг на вулицю. Авто відїхало з нечуваною швидкістю.

Малісони стояли приголомшені.

— Стернер приніс нам щастя! — сказав молодий Малісон. — Бандит забрав сміття вартости пять долярів. Але таки мусимо повідомити поліцію.

Старий Малісон стояв якби у гіпнозі і говорив:

— Страшна це річ відбирати чоловікові віру в те, що для нього святе.

— Треба поліцію... — повторив брат, якби не чуючи попередніх слів.

— Ні, залиши. Ми не можемо цього робити При поліційнім допиті можуть виринути всякі подробиці, яких я волів би оминути.

— Не розумію — сказав брат. — Які можуть бути подробиці? Звичайний бандитський напад серед білого дня. Тут зовсім не йде про те, що вони забрали безвартні речі, не знаючи цього.

Малісон відповів поволі і поважно:

— Ці дорогоцінності були правдиві, мій приятелю. Вони були варта 25.000 долярів.

— 25.000 долярів? Чи ти хочеш цим сказати що Ельмер мав у себе дорогоцінності на таку велику суму? Чи ти збожеволів? Як ти міг їх так скоро оцінити? Тиж навіть добре їх не оглянув

— І не треба було мені — відповів Малісон притишеним голосом. — Я сам подарував їй ці самоцвіти

Перекл. *в. г.*

Той сам хор дав власний концерт у Рахові попереднього дня, що пройшов також з успіхом.

ВИСТАВА „ЗАПОРОЖЦЯ ЗА ДУНАЄМ" В УЖГОРОДІ.

Дня 28. м. м. дало т-во „Бандурист" в Ужгороді першу свою співочу виставу: „Запорожця за Дунаєм". Дириґувала пі Щуровська-Россіневич. Вистава мала заслужений успіх.

ЗІЗД МОЛОДІ АҐРАРНОЇ ПАРТІЇ В УЖГОРОДІ.

В днях 31. V. і 1. VI. відбувся в Ужгороді зїзд молоді аґрарної партії з цілого Закарпаття. В поході взяло участь к. 4.000 осіб, переважно молодих хлопців та дівчат. Найкращу групу в поході творили гуцули, що несли, крім державних і партійних, також два жовто-блакитні прапори. Ввесь зїзд мав, не рахуючи численних мадярів і невеличкої групи румунів, майже чисто-український характер. Так і видно було, що українська стихія перемагає і в рядах молодняка аґрарної партії. На зїзд прибули з Праги міністер Махнік, голова партії д-р Берян та інші.

КОЛИ БУДЕ ЗБУДОВАНА РАДІОСТАЦІЯ В УЖГОРОДІ.

Дня 25. травня віддали до вжитку вже третю словацьку радіостацію: в Банській Бистриці. А коли здійсняться ті обіцянки, що незадовго вибудують і радіовисильню в Ужгороді? — питає „Українське Слово".

Свята в честь Симона Петлюри.

РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ У ВАРШАВІ.

„Діло" вже згадувало про те, як українська Варшава, де досі находиться центр еміґрації У.Н.Р., святкувала память С. Петлюри. Писалося тоді про панахиду та академію. Тепер можемо доповнити попередні інформації вісткою про те, що на свято вийшла по бібліофільськи видана книжка „Симон Петлюра" Олександра Лотоцького. Книжка ця зложена на підставі живих споминів та дипльоматичного листування Покійного. Є вона спробою вглянути глибоко в епоху С. Петлюри і витягнути з неї конструктивні думки. Автор підкреслює головно ту ідею, якій служив Петлюра, як державний діяч — державної самостійности, що була теж провідною ідеєю Івана Мазепи та яка мусить стати заповітом майбутніх поколінь.

Можемо ще додати, що крім академії, що її влаштували українці, у Варшаві відбулася теж прилюдна академія в Орієнтальному Інституті. Орґанізувала її рухлива секція орієнт. кола молодих, що виготовила мистецькі запрошення і двомовні програми з доброю відбиткою портрету Головного Отамана із ґравюри В. Масютина. Найцікавішою точкою вечора була промова сен. Ст. Седлецького на тему „Роля вожда в житті нації". Цікаву канву життя і діл С. Петлюри накреслив п. Липовецький. При вході гості складали вільні датки на бібліотеку С. Петлюри у Парижі.

Ктв.

КРАКІВ У 10-ЛІТТЯ СМЕРТИ ГОЛ. ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Заходом усіх українських культ.-освітніх товариств у Кракові відбулася в неділю 24. травня в „Салі Саській" при вул. Св. Яна 6 академія в 10-ліття смерти Гол. Отамана Симона Петлюри. На програму склалися: 1. Вступне слово — інж. Степан Суходолів. 2. Людкевич: Ой Морозе... — міш. хор. 3. О. Олесь: а) Понад руїнами шумить журливо гай..., б) Поглянь у душу, в) Я більше не плачу... — декл. п. Ів. Сикківна. 4. Лисенко: Ой, щож то за ворон... — муж. хор. 5. Поклони представників товариств. Хорами проводив п. Р. Солтикевич, форт. дострій обняла п. Олена Мариновичівна.

Академію попередила панахида в церкві св. Норберта, яку відправив о. д-р Хрущ.

Дохід із академії призначив Комітет на стипендійний фонд ім. Симона Петлюри для студіюючої молоді високих шкіл. Комітет взиває цією дорогою всі українські товариства в краю і за границею призначувати всі доходи з академій у честь С. Петлюри на згадану ціль. Створюючи з цих доходів стипендійний фонд ім. Симона Петлюри, увічнимо імя Гол. Отамана цим тривалим-живим памятником!

Т. Ст.

Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Воєнних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

Великий процес ОУН у Львові.

ОДИНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В суботу, одинацятого дня, розправа почалася щойно в год. 11-ій. До 11-ої год. оборонці конферували з підсудними, які скінчили вже зізнавати. Тому теж нині на салі сиділи вже всі 23 підсудні. Розправа в суботу обмежилася до того, що оборонці зголосили кілька внесків, щоб трибунал покликав кільканацять свідків, стягнув акти варшавського процесу та інші акти. І так перший з оборонців д-р О. Павенцький поставив внесок, щоб трибунал перевів доказ з актів відомого варшавського процесу. **Ці акти виказуть, що підс. К. Зарицьку засудили вже за вчинки, за які тепер знову обвинувачує її прокуратор. Отже Зарицька не може бути суджена два рази за ті самі вчинки, які у варшавськім процесі були скваліфіковані як державна зрада, а тут у Львові як окремий злочин.** Щож торкається підс. Підгайного, цей оборонець поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка ком. Кособудського і перевів льокальну візію на площі Сх. Торгів, де — як каже акт обвинувачення — мали вбити ком. Кособудського. Підчас побуту ком. Кособудського в ресторані на площі Сх. Торгів між год. 8—9.30 вечором обставини до замаху були дійсно пригожі, але до замаху не дійшло, бо Підгайний не хотів до нього допустити. Щож торкається плянованого атентату на волинського воєводу Юзефського обор. д-р Павенцький домагався, щоб трибунал покликав на свідка О. Куца, якого суд у Луцьку засудив лише за державну зраду, а не за пляноване вбивство воєв. Юзефського. Цей свідок і акти з його процесу в Луцьку відтяжать підс. Підгайного, бо акт обвинувачення закидає йому, що він їздив до Луцька і підготовляв атентат з О. Куцом на волинського воєводу.

Обор. д-р Горбовий поставив внесок, щоб трибунал переслухав кільканацять свідків, між ін. М. Лебедя, які ствердять, що підс. Равлик не належав ні до ОУН, ні до „Юнацтва". Крім того цей оборонець поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка дружину вбитого дир. І. Бабія на обставину, що дир. І. Бабій виходив з хати до гімназії точно в год. 7. — 7.15 рано. Ствердження цієї обставини важне для підс. Качмарського, бо його поява одної днини з Королишином в год. 8.15 рано на вул. св. Петра, де мешкав бл. п. дир. І. Бабій, мала на меті випробувати Королишина, а не щоби перевести вбивство дир. Бабія. Цей внесок піддержав обор. д-р В. Гриньовський іменем підс. Бандери. Вкінці обор. д-р Горбовий поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідків Миколу Климишина та Ярослава Карпинця на обставину, що підс. Стецько ніколи не відвідував їх в орґанізаційних цілях у Кракові. Обор. д-р Шухевич поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка Олександра Скропку у справі підс. Феника. Обор. д-р Старосольський поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка проф. д-ра І. Свєнціцького та зажадав індексу підс. В. Свєнціцької і свідоцтв із львівського університету на обставину, що студії підс. Свєнціцької забирали їй ввесь час. До того ця атмосфера пильної праці з ділянки мистецтва та археольогії в університеті і в Українськім Національнім Музею виключають, щоб підс. Свєнціцька мала змогу слідкувати за ком. Кособудським. Обор. д-р Старосольський поставив теж внесок, щоб трибунал переслухав як свідка п. Марійку Щиглівну і вона ствердить, кого бачила з Качмарським, чи Королишина, чи Яроша вечором 31. березня 1934 р., коли то був перший невдалий атентат на Бачинського. Вкінці обор. д-р Шевчук поставив внесок, щоб трибунал засягнув інформацій зі староства в Радехові і з прокуратури в Золочеві, з яких вийде, що підс. Рачун не був ніколи караний. Сам факт, що підс. Рачун прибив печатку на документі тотожности не дає ще основи здогадуватися, що він належав до ОУН.

Прокуратор кількома наворотами спротивлявся цим доказовим внескам оборонців. Крім того поставив кілька питань підс. Б. Гнатевичеві чи він займався бджільництвом і чи не виїздив за кордон у 1931/32 р. **Підс. Гнатевич відповів, що викладав на сільсько-господарських курсах у кількох місцевостях у Галичині пасічництво і шовківництво та за кордон не виїздив ні в 1931 ні в 1932 р.** Після того прокуратор заявив, що предложить відповідні документи на доказ, **що підс. Б. Гнатевич був краєвим провідником ОУН.**

Предсідник заявив, що ці внески розгляне трибунал і відложив розправу до понеділка 9 год. рано.

Протестантизм в Америці підупадає.

В Ню Йорку є Товариство статистики американських релігійних організацій. От якия комунікат видало воно про релігійний рух між американськими протестантами:

В 1921 р. протестантські секти придбали 1,710.000 нових членів, а останнього року це число зменшилося до 990,000 Недавно зроблено перегляд 1.000 ріжних протестантських церков. Цим займалася окрема комісія, що досліджує скількість приявних на церковних богослуженнях. Комісія ствердила, що із загального числа людей, які вважають себе членами тих церков, приходить на богослуження лише 25 прц.

У церквах є всякі вигоди, але лише 30 прц. сиджень були заняті людьми. Решта лавок стоїть порожня. „Отсі досліди" — каже комунікат — „свідчать, що протестантські церкви в Америці втратили заінтересування між людьми. Тому духовенство і світські вірні повинні подумати про якусь перебудову свого духовного життя. Всяка праця по церквах залежить від участи вірних у богослуженнях. Коли число присутних на богослуженнях буде дальше упадати, тоді впадуть і місійні товариства та інші церковні організації. Щоби вратувати церкву, світські люди мусять ходити до церкви".

ДО ОБІЦЯНОЇ ЗЕМЛІ.

РИМ, 6. 6. ПАТ. Як подає „Стампа", одно північно-італійське село внесло прохання, щоб міністерство кольоній дозволило йому перенестися разом з війтом, партійним секретарем та парохом до Абісинії.

СТРІЛИ НА ПОЛІЦІЮ И ВІЙСЬКО.

ГАЙФА, 6. 6. ПАТ. Підчас нинішних заворушень у Гайфі кинули бомбу на поліційну станицю і обстрілювали відділ поліції та війська, що відстрілюючися убив одного манїфестанта і одного ранив.

МУСОЛІНІ АПРОБУЄ ПОЛІТИКУ СВОГО ВАСАЛЯ.

ВІДЕНЬ, 6. 6. Авас. Як інформують з міродатних кругів, Мусоліні виявив підчас розмови зі Шушніґом повне зрозуміння для мотивів, що довели до реконструкції уряду. У загальній політичній орієнтації не слід очікувати ніяких змін.

РИМ, 6. 6. ПАТ. Ґраф Чіяно, що товаришив Шушніґові як представник італ. мін-ва зак. справ, заявив представникам преси, що австрійський канцлер рішуче не стрічався з ніякими представниками Габсбурґів.

—o—

ПЕРЕД ЗІЗДОМ ГОЛОВ ДЕРЖАВ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БУКАРЕШТ, 6. 6. ПАТ. До Букарешту приїхав югославянський реґент кн. Павло та чехослов. президент Бенеш.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Чехословаччина фортифікується.

У звязку з постановою чехословацького уряду фортифікувати границі Чехословаччини надходять інформації з Праги, які стверджують, що на випадок війни Чехословаччина рішена боронити *цілої своєї території*, резиґнуючи з первісного пляну покинути деякі околиці, особливо ті, де живуть судетські німці.

Спеціяльну увагу прикладають до укріплення Закарпаття, куди веде комунікація з Румунією та Совітською Росією. Передбачена *будова другої залізничої лінії*, бо дотеперішня лінія йде здовж мадярської границі і є загрожена вогнем мадярської артилерії.

Крім того будуть уфортифіковані всі *гірські провали* на Закарпатській Україні, головно провал Ужок, що вже в часі світової війни відограв важну ролю. Цікаве теж, що відбудують *давні австрійські фортифікації* у східній Словаччині, що були охоронним валом підчас угорсько-турецьких воєн.

Сильні фортифікації мають станути *для охорони тешинського Шлеську*, де находяться копальні вугля й куди ведуть стратеґічні дороги на Словаччину.

Для оборони *самої Чехії* будуть побудовані здовш її границі фортифікації, найбільш новочасні під технічним оглядом, яких природною основою будуть *гірські хребти*.

Важною точкою чехословацької фортифікаційної програми буде будова *стратеґічних автострад* на німецький зразок. Завданням їх буде приспішити військові транспорти з одної границі на другу.

Зате *фінансова сторона* цієї величезної оборонної програми представляється *менше корисно*. Коли досі рахувалися з видатками, що доходили до суми 6 міліярдів корон, то тепер показується, що видатки на фортифікації будуть багатократно вищі.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

ТЕРНОПІЛЬ.

Глибоку шану і доземний поклін могилам героїв віддало громадянство Тернополя й околиці в перший день Зелених Свят. Похід уформувався при парохіяльній церкві. Жалібним кроком переходили представники з вінцями від усіх товариств і поблизьких сіл. За вінцями йшли процесії, орхестра, духовенство, опісля громадянство чвірками — вільно, під звуки жалібного марша.

Над могилами відправив панахиду о. крил. Громницький в асисті численного духовенства. Співав хор під орудою п. Майковського. Закінчила свято орхестра звуками „Ще не вмерла Україна".

В год. 18 в салі „Міщанського Братства" відбулася дуже скромна академія, присвячена памяті поляглих. Святочне слово виголосив пос. Болюх. Пісні „Засяло сонце" і „Ми йдем вперед" відспівав хор під проводом п. Майковського. Людей повна саля — вражіння велике.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Похід на стрілецькі могили у перший день Зел. Свят випав багато величавіше, як минулих літ. Процесіональний похід вирушив в год. 3. попол. в супроводі місцевого духовенства, хоч на жаль, не всього. 15 вінців з жовто-блакитними лентами, які сплела місцева молодь та місцеві українські установи, несено в найкращім порядку; насамперед ішли малесенькі діти зі захисту і дорісті Рідної Школи, відтак молодь і старші. Прибула також делегація молоді з Тадань з прегарним вінцем. В поході взяла участь понад тисяча місцевих громадян, а також невелике число молоді з доколичних сіл. По дорозі хористи співали похоронні та церковні пісні. Порядок дорогою і біля могили тримали члени „Сокола". Панахиду відправив місц. парох о. шамб. Цегельський. Співав добре хор під управою Е. Лехняка. Прегарну патріотичну проповідь виголосив старенький 88-літній о. парох. Теплими словами заохотив всіх присутніх, щоб не забували за тих, що свої голови клали в службі Великої Ідеї. З жалем підніс, що бували випадки, що обкрадали могили з хрестів і в той спосіб профанували наші усім такі дорогі могили. Заохочував також, щоб ті могили утревалити якимсь памятником, або поодинокі оцементувати. Зряджено збірку на упорядкування могил, чим занялися місцеві пані. На закінчення хор відспівав кілька стрілецьких пісень і „Боже Великий, Єдиний". Після того всі розійшлися спокійно домів. *Е. Д.*

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

СКОЛЕ.

Імпозантний похід на стрілецькі могили в Сколім з 12 вінцями і понад 600 зорґанізованого громадянства всіх верстов Сколього дня 30. 5. ц. р., як і численний похід на стрілецькі могили на горі „Ключ" дня 1. 6. ц. р., показав розпаношеним у нас комуністам, що скільське громадянство в останнім часі активізується і це грозить упадком комуністичній орґанізації серед українського населення. Щоб цьому запобігти, комуністична боївка в ночі 2. 6. ц. р. напала з камінням й колами на Український Сирітський Захист і Філію „Просвіти" у Сколім, вибиваючи всі вікна. Після того хтось у ночі повибивав вікна майже всім комуністам у Сколім. Влада веде строге слідство і переводить арештування.

З музичного руху.

Збірні концертові виступи учнів В. Музичного Інституту.

В четвер 21. ц. м. влаштував Вищий Музичний Інститут ім. М. Лисенка дві збірні концертові імпрези елевів вищих років централі і філій: у Стрию в 12 год. вполудне, а вечором у Дрогобичі. В програмі були продукції фортепіяну, скрипки, віольончелі сольоспіву елевів зі Львова (9), Перемишля (4), Стрия (4), Дрогобича (1) і Борислава (1). Продукції елевів з Коломиї чомусь відпали. Обі імпрези у Дрогобичі і в Стрию пройшли з повним успіхом під кожним оглядом, стверджуючи високий зріст нашої музичної культури, та зріст зацікавлення музичною культурою навіть у ширшій масі, чого доказом були вщерть виповнені салі.

Між продукціями не було ні одної „початкової" спроби, а всі майже входили вже у царину мистецьких змагань з більшим чи меншим успіхом. Із численних точок фортепіяну найвище стояли продукції елевів зі Львова і Перемишля. Із львівських звертали увагу передовсім шопенівська балляда Ф-моль, виконана бездоганно та інтелігентно вдумчивою шопеністкою п. К. Гвоздецькою, відтак Лістівські твори у виконанні Б. Перфецького (прозора техніка, гарний удар), та Гончерюківної (значні технічні засоби, побажатиб тільки більше кольориту в динаміці, ударі і педалізації), — врешті українсько-російські ліричні картини, виконані талановитою п. М. Колтунюківною. Із чотирьох фортепіянових точок перемиських елевів для нас головно виріжнювалися та спорили за першенство продукції молоденьких незвичайно талановитих алептів пієністичного мистецтва: О. Вахнянинівна, яка у сонаті Ліста і етюді Ревуцького виявила рідко подибувану експресію ліричного виразу і Н. Ляхович, що у фантастичнім інтермецно Регера і скерцо Шопена представилася кандидаткою на знамениту пієністку із буйним, трохи ще не зрівноваженим темпераментом. Не можна теж відмовити таланту вище іспіруючій піяністичній кандидатці із Перемишля п. Поповській; однак у XII. рапсодії Ліста слід би побажати їй більше педантерії, менше манерної свободи.

Солідно і музикально була відіграна у Стрию Рапсодія Брамса ґ-моль п. Кіндрачуківною з Перемишля, а зовсім поправно п. Баранецькою в Дрогобичі. З менших пієністичних успіхів заслуговують на згадку: Шопена Fantasie-Impromptu у музикальнім виконанню Я. Дуба з Борислава, та з розмахом відіграні мало у нас відомі три мініятури Сметани елевом зі Стрия Тишівницьким.

Слабше трохи представилися чомусь продукції скрипки і чисельно, і якістево. Найбільші лаври зібрала 11-літня скрипачка зі Львова, Л. Деркач, що є в нас феноменом, на який слід би звернути пильну увагу. Інші продукції скрипки: Б. Білинський зі Львова, М. Шиян і О. Рудницький зі Стрия стояли доволі певно на висоті свого завдання; особливо останній з них має дані на доброго скрипкового техніка, коли ще попрацює над зрівноваженням обох рук.

Віольончелю репрезентував гарно І. Барвінський, відомий уже в нас із частих виступів у Львові, якого технічно-музичні спроможности ростуть бистро на очах, і які згодом повинніб дати йому змогу стати першорядним челістом, яких у нас взагалі досі мало.

Добре також були представлені кляси сольоспіву в особах п. Олі Сушко і Софії Гаврищуківної зі Львова. Перша — це ліричний, але доволі обемистий сопран „шовкового" тембру, друга доволі тугий, металічний меццосопран. У обох співачок непорочна інтонація, гарна дикція і замітна висока музикальність, себто всі гарні прикмети, які повинні би допомогти в їх мистецьких змаганнях. При продукції п. О. Сушківної підносилися навіть серед музикальних слухачів на салі такі сумніви: Чи це можливе, щоб співачка з такою зрілою музичною фразою і інтерпретацією була початковою ученицею І-го року і чи це не який пописовий блюф?

Таких імпрез треба би у нас якомога часто робити якнайбільше. **И. Л.**

Замість Павного -- Тимошенко.

„Діло" вже було подало вістку про те, що зірка Петі Певного має швидко зблідчути. Тепер це вже факт доконаний. У Варшаві зібралася горстка з 6-ох осіб волинських „послів" 3. червня ц. р. і вибрала собі нову президію, а саме: головою став — пос. С. Тимошенко, заступником — одинокий сенатор з Волині Маслов, секретарем — Скрипник.

Одночасно з тим Певний перестав редаґувати „Українську Ниву", що вже вмерла наглою і несподіваною смертю. Але в половині ц. м. почне виходити у Луцьку на її місце „Волинське Слово". Хто буде його редактором — не знати. Називають імена Скрипника та Ол. Ковалевського.

Отже і доля Певного перестала бути певна. Чому саме так сталось, ніхто не знає, крім хіба волинського воєводи Юзефського. Зрештою, нікого це на Волині не цікавить, а українців ще менше, ніж поляків.

Комуністи готові спалити Рим.

Комунізм стає всесвітньою загрозою, тепер уже підобрався й до католицизму — так міркував о. Гаммер, помічник пароха катедри св. Патрика в Ню Йорку. Він виголосив проповідь з осторогою перед большевизмом. Казав, що небезпеки не можна легковажити, бо комуністи „приготовляють уже смолоскипи для спалення Риму". Тому католики повинні отрястися з байдужности й взятися до енергійного поборювання безбожности, поширюваної комуністами. Сьогоднішні католики не живуть духовим життям, а живуть лише природним. Колиб так Христос прийшов сюди, перейшов від лавки до лавки та запитав кожного з нас: „Чи ти спиш?", то мабуть кожний із нас сказав би: „Так". А тепер треба нам активних католиків, які вмілиб постояти за свої переконання — кликав о. Гаммер.

Червона армія добре підготована.

До Ню Йорку вернувся з довгої подорожі Павло Крават, предсідник дирекції Метрополетен Опери. Відвідав теж совітську Росію. Бачив там ріжні дива. Був на одній військовій параді в Харкові. Армія знаменито зодягнена, а ті, що на неї глядали, були бідно одіті. Технічно армія виекіпувана знаменито, а офіцири виглядають на добре вишколених. З інших справ згадує про добрий театр в Ростові над Доном. Але про російський кавяр каже, що він зовсім не російський, а перський, тільки його висилають у світ під іменем російського із пристані над Каспійським морем.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46.** Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 45-115

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 20-100

— **Зеленосвяточна збірка у Львові.** Подаємо до прилюдного відома, що підчас збірки до замкнених пушок, дозволеної Городським Старостом у Львові до ч. B/4/62/квест/1936, зібрано в неділю 31. травня на Личаківськім цвинтарі квоту зол. 575. За цей щедрий дар складаємо Вп. Жертводавцям, як також П. Т. Членам видавничої кооперативи „Вогні", які згадану збірку переводили, щиру подяку. — **Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові.**

— **Італійські артисти у Львові.** 9. ц. м. відбудеться у Львові у салі Польського Музичного Т-ва концерт італійських співаків з „Ля Скаля" у Мілено, з „Театро Реале" в Римі, з „Сан Карльо" в Неаполі та „Театро Реджіо" в Торіно. У програмі твори італійських композиторів. Крім італійських співаків Піни Паджі, Льоренцо Конаті та Ольдебрандо Грінані виступить теж японська співачко Тешіко Гасеґава.

— **Публичне віче** в справі реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі, розвязаної безпідставно в часах відомої пацифікації у вересні 1930 р., відбудеться в Тернополі в неділю 7. червня ц. р. в год. 12 вполудне в салі Міщанського Братства. Реферує посол д-р Степан Баран.

— **Виставу воєнних памяток УСС в Тернополі** закрито дня 1. ц. м. Д-р Гірняк виголосив промову, в якій вказав на повний успіх вистави, яку відвідало поверх 2.500 осіб. Від організаційного комітету промовив д-р Ладика. На закінчення відспівано національний гимн.

— **Український Сокіл у Празі.** На загальних зборах руханкового т-ва „Український Сокіл" у Празі вибрано старостою К. Топольського, його заступником О. Василюка, виховником інж. В. Драгана, начальником Ф. Корґоня, начальницею М. Антоновичівну, справником Мих. Юзефовича, скарбником В. Яхна, господарем І. Лозовюка, бібліотекарями Н. Павлярівну і В. Продана.

— **Заразливі недуги треба зголошувати.** Відділ публичного здоровля міської управи у Львові пригадує обовязок мешканців міста зголошувати кожний випадок заразливої недуги. У зголошенні, письменнім, телефонічнім або устнім, слід подати імя і прізвище хорого, вік, заняття і місце замешкання. Якщо хора шкільна дитина, подати школу та клясу. Зголошувати до Відділу заразливих недуг, вул. Бурлярда ч. 4.

— **Швайцарський денник про роковини Петлюри.** У „Газет де Льозан" находимо в числі з 26. травня ц. р. довшу статейку з нагоди 10-ліття смерти Петлюри, написану дуже тепло, з симпатією для наших визвольних державних змагань. Находимо там головні дані про Петлюру та про його боротьбу з большевиками. Та є там і така дивовижна фраза: „У Польщі, у місті Львові (!) українці організують великі національні маніфестації; передбачена участь десятків тисяч українців, що прийдуть з цілої Східної Галичини". Хоч живемо в добі телеграфів, телефонів і літаків, денникарські качки літають на власних крилах.

— **Завзяті страйкарі.** Переговори між працедавцями і страйкуючими цеглярськими робітниками у Львові розбились. Робітники зажадали для стрихарів по 12.50 зол. за тисячку цегол, а працедавці давали 11.88 зол. Після зірвання переговорів робітники заявили, що за кожний тиждень проволоки в підписанні умови будуть домагатися 10 прц. підвишки.

— **Головою нотаріяльної палати у Львові** вибрано нотаря Вавжинця Типровича (Львів), заст. голови Болеслава Тшоса (Львів). До нотаріяльної ради увійшли: Ян Антоневич (Львів), Зиновій Копистянський (Львів), Бронислав Ковальський (Бірча), Альбін Ліманоський (Долина), Тадей Навроцький (Львів), Едвард Мітарський (Буськ), д-р Станислав Стимонович (Львів), д-р Генрик Щимусік (Броди) і д-р Стан. Вітвіцький (Рава Руська).

— **Новий український часопис у Чернівцях.** У Чернівцях вийшло 1. число нового українського часопису п. н. „Чортополох" з датою 1. червня ц. р. Часопис має сатирично-гумористичний характер і буде виходити два рази на місяць, як додаток до часопису „Самостійність".

— **Льокатор убив господаря.** До вілі промисловця д-ра Генрика Беренгардта на Сиґнівці під Львовом прийшов коморник, щоби на основі судового присуду викинути з мешкання Яна Душинського, торговця птицями. Коли коморник у прияві власника реальности приступив до урядування, Душинський кинувся на д-ра Беренгардта з ножем і штовхнув його у серце, вбиваючи на місці. На місце приїхали представники слідчої влади й звеліли арештувати душогуба.

— **Украв селянинові коні з возом.** Дмитро Моспан, господар із Жировки під Львовом, привіз до міста фіру дров на продаж. Коли переїздив вул. Кохановського, приступив до нього якийсь панок і згодився купити всі дрова. Повів фіру на вул. Личаківську і звелів господареві понести дві вязки дров на другий поверх та закликати слугу, щоби зійшла по решту. Моспан послухав і коли за хвилину вернувся з вязками, бо адреса була видумана, не застав уже перед каменицею ні воза ані коней. Злодій украв йому все.

— **За участь у вуличній демонстрації.** Перед судом присяжних у Львові відбулася розправа у звязку з відомими квітневими заворушеннями. Відповідав 27-літній робітник Ян Сипень за те, що підчас демонстрації перед великим театром кидав камінням на постерункового Димка, ранячи його тяжко. Сипеня засуджено на рік вязниці.

— **Сконфіскована контрабанда.** На залізничому двірці в Станиславові гранична сторожа звернула увагу на бочку клею, що прийшла з Катовиць. Показалося, що в бочці було кільканацять кг. камінців до запальничок німецького походження. Увесь товар сконфісковано.

— **Краєва хроніка.** До львівського шпиталю привезли в тяжкому стані якогось 17-літнього молодця, що кинувся під потяг на стації Жидятичі. — В потязі, що їхав з Станиславова до Коломиї, скінчив самогубством 23-літній Тит Сашенкевич, абсольвент музичної консерваторії, з причини матеріяльних клопотів. — На основі особистих порахунків добулися Альберт і Юліян Штекбавери та Йосиф Вінтер, озброєні дрюками і ножами, до дому Ігната Вінтера у Людвиківці пов. Долина і змасакрували його до безтями. Тяжко пораненого відставлено до шпиталю. — В Зимній Воді під Львовом арештовано 24-літну служницю Марію Дзюбінську, що кинула до керниці свої 4-тижневі близнята. За причину подала брак засобів до життя. — В Княжу пов. Снятин 57-літний господар Юрко Грицюк убив полінном 27-літнього сина Василя підчас сну, з причини родинних непорозумінь. — У Фірлеєві пов. Рогатин Гаврило Кічута убив з трьома товаришами 27-літнього Олексу Марусяка.

— **Жертви купелі.** В часі купелі в ріці Стирі біля Дубна утонув Михайло Сергійчук. Того самого дня утонув підчас купелі 12-літній Збигнев Ліндмаєр.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Розсипані черешні.

На сходах камениці „Просвіти" розсипав хтось черешні. Може кільограм, може більше. Червоні ягоди застелили сходи, лягли купками то тут, то там і не дають людям перейти. Перейти треба, а потолочиш і шкода і незручно — погано буде виглядати! Людей до камениці „Просвіти" приходить багато, а й ті, що постійно працюють у ній, вештаються то сюди то туди. Кожний минає розсипані черешні, подивиться, похитає головою, ликне слинку, а далі відсуне одну-дві черешні ногою, решту переступить і біжить своєю дорогою.

Надійшов і я ще з одним. Поставали ми над черешнями і фільософуємо.

— Цікава річ, пане товаришу — каже мій сопутник.

— Цікава — потверджую.

— Стільки черешень...

— І гарних!

— А нині кільо по два золотих.

Придивився я: великі, здорові черехи, що й на Клепарові таких нема.

— Може й по більше! — припускаю.

— І ось, бачите, лишив на місці. Навіть тих в кушки не позбирав.

— Можна булоб усі. Підлога чиста, а хоч би — пополоскати.

— Виходить, що ще не така біда в нас, коли біля черешень людина з підлоги не збирає.

— Мені здається, що біда, може й навіть власник тих черешень бідний, але тут що іншого зайшло: „не випадає!"

— Може бути. Через те „не випадає" пропадає в нас неодна тисячка.

Стоїмо, дивимось, фільософуємо, спина мимоволі погинається, але простуємо її знову. Минають нас люди, один, другий, десятий. Подивляться на черехи, на нас, дехто всміхнеться (радісно думаючи, що це котромусь із нас таке приключилось!) і перескакує через ягоди.

— Невелика штука позбирати! — констатує мій товариш.

— Зовсім ні — згоджуюся я. — Згорнути на одну кушку, розвинути газету і готово.

— А дома перемити...

— І на тарілку. Вони тоді дуже смачні. Такі холодні від води...

Стоїмо, думаємо, мовчимо.

По хвилі:

— Мої діти страшенно люблять черехи.

— Чи тільки діти!? А старші? Що думаєте, пироги з такими черехами!?

Мій товариш цмокнув устами:

— Перша кляса.

— Ну, але досить того — сказав по хвилі — йдем.

І ми пішли, лишаючи кільо черех на сходах.
Спитає хтось: чому не позбирали?
Ясна річ: не випадало! *Галактіон Чіпка.*

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

— **Учительство проти присяги вірности.** Учительська унія в Ню Йорку скликала недавно віче до Вашингтон Ірвинг гайскул, щоби розпочати кампанію проти присяги вірности державі, як цього вимагає недавно принятий стейтовою леґіслятивою законопроєкт. Протест пішов до губернатора Лемака, щоби відкинув цей закон. Промовці арґументували свій спротив тим, що такий закон це насилля над академічною свободою. Закон зовсім не причиняється до скріплення льояльности, навпаки до реакції. Між учителями повстає переконання, що хтось хоче їх слідити, чи вони вчать усього згідно з вимогами закону, а колиб повстало якесь підозріння, тоді хтось схоче учителів усунути з їхнього становища. Деякі промовці називали спроби введення присяги льояльности фашизмом і варварством.

— **Комета зближається до нас.** Астрономічна обсерваторія в Познані обчислила, що відкрита недавно в Америці комета Пельтієра зближається до землі. В перших днях серпня ц. р. вона буде віддалена від нас на 21 міліонів км., отже сім разів менше, ніж віддаль землі від сонця. Це зближення потягне за собою значний зріст ясности комети, що в другій половині липня буде мабуть видна голим оком. У десятьох днях (від 29. липня до 8. серпня) вона опише на небі велитенський лук 65 ст., переходячи з північної півкулі на південну і не буде вже видна в наших широтах.

— **Як витали в Америці найбільший анґлійський корабель.** Американські ґазети описують незвичайні сцени, що розіґралися на помості „Квін Мері", коли цей корабель прибув до Ню Йорку. Впродовж кількох годин крізь поміст зароплаву пересунулося поверх 35 тисяч колекціонерів всяких памяток. З помосту й реставраційної салі пропали не тільки ріжні предмети, але повиношено навіть годинники, попільнички, накриття столів, квіти. Корабельна служба каже, що багато предметів повиривано при помочі кліщів або відкручено при помочі шруботягів. Так обскубаний корабель відплив до Савтгемтон.

— **Ланцухові обіди за Рузвельтом.** Аґітація за кандидатами в президенти в Америці приневолює людей до винахідчивости. В Ню Йорку завязалася краєва ліґа жінок за Рузвельтом. Вони постановили собі, кожна з жінок окремо, уладжувати обіди за Рузвельтом, але кожна має запросити лише пять жінок. Опісля кожна із запрошених має уладити теж обід для пятьох, але цілком інших. Отже такі обіди будуть рости у прогресії, доки аж усі американські жінки не відбудуть обідів у честь Рузвельта. В часі обідів очевидно буде йти аґітація за вибором теперішнього президента наново кандидатом демократичної партії, а опісля за вибором у президенти. Одно цікаве: чи справді витримають жінки цей товариський тягар?

— **З листів до редакції.** У звіті „Діла" (ч. 123 з 5. ц. м.) про мовознавчий зїзд „Прометея" зазначено між іншим, начебто я був на ньому представником Молдавії. Уважаю потрібним ствердити, що я Молдавії на зїзді не репрезентував (зрештою вона, як відомо, до країн поневолених Москвою не належить), а лише як фільольоґ-романіст прочитав на запрошення орґанізаційного комітету зїзду реферат про лінґвістичні експерименти московської влади над молдавськими кольоністами у т. зв. Молдавській Автономній Республиці, отже на Україні. — **Віктор Якубовський.**

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТІК": „ТАЄМНИЦЯ ЧОРНОЇ КІМНАТИ".

Живе десь на Мадярщині рід баронів, над якими тяжить проклін — він мусить вимерти таким способом, як почався. Молодший брат, точніше: близнюк, убє свого старшого брата і то вбє в чорній кімнаті предідного замку, де трапився і перший злочин. При народинах синів-близнюків замурують вхід до тої кімнати, синів розділюють і один з них проживатиме не на селі, а в місті. Старший брат, що залишається в маєтку, наділений зроду злочинними інстинктами; він убиває людей з насолодою як ті „упирі", про яких зрідка-годи читаємо в часописах. Його молодший брат приїде до нього на його запросини; він тільки з вигляду подібний до нього, бо це людина зі шляхотними почуваннями. Сам він не повірить у жахливі чутки про свого брата, а коли дізнається правди — буде вже запізно.

Вся фільма нагадує славні оповідання Едґара По — повні таємного жаху та невблаганної льоґіки, з якою зазублюються події, немов би людська воля не мала на них ніякого впливу. Головну ролю грає спеціяліст від тих страховинних типів, відомий нам із несамовитого „Франкенштайна" Борис Карлов. Тут може він наперемінну виступати в ролях обох братів. Фільма добра тільки для аматорів „сильних" зворушень. Для нашого глядача найбільшою сензацією буде одна з кінцевих сцен, коли почує підчас богослужения в церкві... український хор, що співає українською мовою „Отче наш". Американське фільмове виробництво запросило гарний хор і може навіть не знало, який він, бо звуки мадярського богослуження та українського для американців однакові. Могло це відбуватись і в українському селі.

Дописи.

СТРИЙ.

Купно площі під будову філії Муз. Інституту ім. Лисенка. В часі матеріяльної скрути, коли буджетові кінці майже в кожній хаті не сходяться, коли кожний сотик іде на вагу золота, думати про музичну культуру, її поширення й поглиблення здавалось би недосяжним ідеалом. Одначе завдяки послідовности і впертости кількох одиниць цей недосяжний ідеал став дійсністю, бо філія Муз. Інституту ім. Лисенка у Стрию купила площу 600 м². за квоту 5.000 зол., на якій у найкоротшім часі думає при помочі української суспільности, аматорів і прихильників музичного мистецтва та наших установ з Нар. Домом на чолі приступити до будови домівки і меншої салі, такої дуже потрібної на всякі імпрези. Довгими роками збирану готівку, часово ульоковану в дахівкарні філії „Просвіти" у Стрию для орухомлення й поширення дахівкарського промислу, Філія „Просвіти" хоче в найкоротшім часі звернути, щоб уможливити будову домівки Муз. Інституту. Щасть Боже!

Т-во „Українська Бурса" купило дім на бурсу. Т-во „Українська Бурса" є власником прекрасного двоповерхового будинку і площі, де міститься від довшого часу держ. гімн. (утракв. відділи), а в партері семинарія і гімназія Р. Школи зі школою вправ. На днях купило Т-во на приміщення бурси мурований дім з городом на принципальній вулиці, щоб в той спосіб уможливити незаможній замісцевій молоді користати зі всіх шкіл у Стрию.

Спільний концерт-попис елевів вищих років Муз. Інститутів. Від кількох літ централя Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові улаштовує річні кінцеві пописи елевів в осідках Філій на провинції, де зїжджаються елеви з ріжних філій на попис. Цього року дня 21. травня в год. 12. вполудне відбувся такий попис у салі Н. Дому в Стрию. На програму склалися продукції 14 елевів (фортепіян, скрипка, сольоспів і чельо). Не беручись за фахову оцінку, від себе зазначуємо, що таких пописів і двічі до року в Стрию не булоб за багато; до того музичний рівень нашого громадянства піднісся би скоро дуже високо.

Роковини смерти Петлюри. 10-ліття смерти С. Петлюри вшанувало громадянство Стрия дня 24. травня панахидою в церкві та академією в салі Н. Дому в год. 12. вполудне. На програму академії зложилися: вступне слово о. Винницького місцевого пароха, мужеські хори і реферат про значіння таких роковин. Того самого дня в год. 6. веч. читальня „Просвіти" на Ланах ушанувала роковини смерти Петлюри святочними сходинами і рефератом.

Заг. збір кооп. каси Стефчика на Ланах. Дня 24. травня відбулися звич. заг. збори кооп. каси Стефчика на Ланах. При звіті з діяльности довідались ми, що на будову Н. Дому на Ланах є на щадниці ульокована квота 1.500 зол., а в торгов. кооперативі „Достава" квота коло 1.000 зол. І хоча ця справа не була головною точкою зборів і дискусії, то при кінці зборів вибрано комітет, який сконсолідує всіх мащан до конструктивної праці, підшукає відповідну площу і зачне на ній будову Н. Дому й конче потрібної салі для того передмістя.

САМБІР.

Змагання аматорських гуртків читалень „Просвіти". Філія „Просвіти" в Самборі чи пак її театральна секція уладила цього року змагання між усіми аматорськими театральними гуртками читалень „Просвіти" самбірського повіту за першенство в повіті в цій ділянці мистецтва на 1936 р. У змаганнях обовязані були взяти участь всі аматорські гуртки повіту і з цією метою підготовити назначену філією песу „Украдене щастя" Івана Франка. Одначе до означеного речинця підготовило цю песу лише десять гуртків і змагання відбулися лише у двох районах: у Містковичах і в Блажові. В Містковичах стали до змагань амат. гуртки з Вацкович, Берегів, Ковинич і Мисткович. Перше місце здобули Береги, дальші Містковичі, Вацковичі і Ковиничі. Гра всіх гуртків у цьому районі була на високому рівні. В Блажові стали до змагань амат. гуртки зі Звора, Волі Блажівської, Торганович і Блажова та поза конкурсом з Торчинович. Перше місце признано: Торгановичам, дальші гурткам з Блажова, Звора і Волі Блажівської. Вирізнялися сильно грою Торгановичі і Торчиновичі, інші гуртки слабші. Змагання відбувалися в той спосіб, що кожний гурток з даного району відгравав перед публикою та оціночною комісією філії „Просвіти" цю саму (третю) дію „Украденого щастя" і оціночна комісія по нараді проголошувала вислід змагань. Щоб уможливити всім гурткам з повіту участь у змаганнях, філія „Просвіти" продовжила ще час змагань і назначила нову песу „Страшну пімсту", що її мають підготовити ті гуртки, які ще не взяли участи у змаганнях. Слід ствердити, що цього разу імпрези відбуваються вперше у самбірськім повіті і викликали велике зацікавлення в селах кожного району та завзяття в амат. гуртках. Тому дуже цікавою імпрезою філії „Просвіти" будуть в осени ц. р. повітові змагання амат. гуртків першунів у Самборі за першенство цілого повіту. Як оціночна комісія виїздили: дир. Коберський О., проф. Зінюк, дир. Кривенко і м-р А. Сілецький.

КОПИЧИНЦІ.

Концерт у 20-і роковини смерти І. Франка. Філія „Просвіти" при співучасти читалень з Пробіжної і Баворівщини та Т-ва „Копичинецький Боян" улаштувала дня 24. V. ц. р. повітовий концерт у честь Франка. В програму ввійшли: 1) „Слава йому, слава" Сеницi — відспівав хор Бояна; 2) вступне слово — виголосив м-р І. Чабан; 3) вязанки стріл. пісень — хор з Пробіжної; 4) Пролог до „Мойсея" — декл. М. Сафіянівної; 5) фантазія „Ніч" — орхестра Бояна; 6) „Каменярі" — декл. Я. Клима; 7) „Суне, суне чорна хмара" Ярославенка — хор Бояна; 8) увертура „Соловій і зозуля" — орхестра Бояна; 9) Життя і творчість І. Франка — реферат Монастирського з Гадинковець; 10) „Місяцю князю" Ярославенка — хор Бояна; 11) „Наймит" — деклям. П. Еліїваної; 12) І. Вишенський — інсценізація, вик. читальнею Баворівщини. На вирізнення заслуговує виступ мужеського хору з Пробіжної під проводом п. Созанського. Першою піснею зробив хор, що виступив у народніх одягах, гарне враження і сильними оплесками був змушений ту саму вязанку пісень повторити. Сливне відспівання та дисципліна у хорі. Знані на копичинецькій сцені декляматорки в особах пп. М. Сафіянівної та П. Еліївної і декляматор Я. Клим зробили теж помітне враження добраними деклямаціями. Реферат п. Монастирського був богатий змістом і тому, хоч був виголошений вже під кінець програми, коли публика була вже перетомлена, всі вислухали його з великим зацікавленням. Орхестра „Бояна" і цим разом виказала свою велику вартість під проводом п. Зварича. Загально твердять, що орхестра „Бояна" що йно тепер стоїть на правдивій висоті. Про хор „Коп. Бояна" під проводом п. Біланової також мусимо висказати признання. Хоч короткий час мав хор до науки і хоч не всі хористи точно ходили на проби, а деякі зовсім перестали ходити, то хор всі три пісні відспівав без закиду. Інша справа, що пісні своєю композицією не викликали належного враження на слухачів. Інсценізація, виконана членами читальні з Баворівщини під проводом працьовитої режисерки п. М. Замрикотівної загально подобалась. Добрі були теж декорації, намальовані п. П. Еліївною. Публика явилась численно. Заповіджені хори з Гадинковець та Яблонова не взяли участи.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Петро Зленко: УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ (Матеріяли для бібліографічного показчика). Матеріяли для бібліографії визвольної боротьби України. Випуск 2, частина І. Варшава 1935. Накладом Українського Воєнно (має бути: Військово-) Історичного Товариства. Стор. 31, вел. 8°.

Василь Бояринич: КРИВАВИЙ ШЛЯХ. 19. XII. 1918—15. V. 1919. Пять місяців боїв III. куреня 24. п. п. ім. гетьм. П. Дорошенка за Львів. З передмовою Л. Нагрібецького „Українська Бібліотека" ч. 41. Львів 1936, стор. 128, 16°.

Д. Варнак: ТАЄМНИЦЯ ОРГАНІЗАЦІЇ. Львів 1936 Квартальник Вістника. Стор. 88, ф. 8° мала.

Листування Редакції.

Вп. Дописувачів, що урґують у справі своїх дописів, повідомляємо, що все присилане постараємось використати в найближчих днях.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КАЛУШ:
7. VI. Лев з Абісинії.
8. VI. Німа теща.
9. VI. Циганський Барон.
10. VI. Інваліди.

СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".

Понеділок, 8. VI. год 8. веч. Театр „Редута". Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Середа, 10. VI. год 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Четвер, 11. VI. год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Понеділок, 8. VI. год 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Золоте озеро", „Не хочу знати, хто ти".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСИНО: І. „Касино де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Бандити".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Капітан Блад".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія.

Закордонне радіо.

Неділя, 7. червня 1936.

Відень (506-8) 11.45 Симф. концерт, 13.05 Розрівковий концерт, 22.20 Спів, Ахсель сопран, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470.2) 9.10 Концерт хору, 10.00 Сальонова музика, 11.25 Клясична музика, 16.00 Легка музика, 16.30 Концерт військ. орх., **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 14.00 Словно-муз. авдиція, 17.00 Легка музика, 19.30 Стеатралізовані пісеньки, 20.45 „Клявдія" драма Жорж Занда, **Білгород** (437,3) 18.50 Нар. пісні, 20.00 „Джідо" оп. Веселіновича, **Рига** (514,6) 18.30 Лотиські нар. пісні, **Берлін** (356-7) 10.30, 12.00 Музика, „Обріст Міхаель" нар. драма, 20.00 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазії на органах, 18.00 Мельодія і ритм, орх., 22.30 Варіації Бусонія на тему фінл. нар. пісні, віольонч., форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Сучасні пісні Маркса й Шека, 14.45 Солісти, 20.00 Чар голосу, Вагнерівський концерт, **Будапешт** (549,5) 13.20 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 17.00 Сальонова музика, 18.36 Дует гармоністів, 19.30 Вечір мадярських балетів, **Міляно** (368,6) 17.00 Концерт орх. моряків, 20.45 Гимни, симф. концерт, **Рим** (420-8) 13.10 Розр. програма, 20.45 Гимни, опісля „Борис Годунов" оп. Мусоргського.

Понеділок, 8. червня 1936.

Відень (506.8) 12.20, 13.10 Концерт, 16.05 Сопран і форт., 20.10 Симф. концерт, 22.10 Пісні й арії в вик. артистів грацької опери, **Братислава** (298,8) 17.15 Скрипка, 20.30 „Як б'ється слав'янське серце" нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.15 Сольо на флейті, 17.40 Мадярські пісні, 20.55 Сольо на арфі, **Прага** (470.2) 15.00 Смичковий квартет, 17.40 Форт. рсcітель, 19.30 Концерт військ. орх., 20.30 Сп. ресітель, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Музика, 17.30, 18.35 Концерт симф. орх., 20.00 Сп. ресітель, 20.45 Камер. концерт, 22.45 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.45 Нар. пісні, 18.20 Солісти, 20.30 Румун. пісні, 21.00 Румун. музика, **Берлін** (356.7) 14.15 Весела музика програма, 17.00 Скрипка, фортепіян, 19.15 Солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 16.50 Балади, спів, рецитація, 18.00 Розр. концерт, 20.10 Веселий вечір, **Будапешт** (549.5) 12.05 Циг. музика, 18.15, 19.00 Спів, 21.40 Концерт оп. орх., **Міляно** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.35 „Танок щастя" оп. Штольца, **Рим** (420.8) 13.20 Популярна музика, 20.35 Концерт солістів, 22.0 Розр. і камер. музика.

Вівторок 9. червня 1936

Відень (506.8) 10.50 Сільська музика, 15.20 Пісні для дітей, 17.25 Соната на віольонч. і форт. д-моль Регера, 20.00 Легка віденська музика, **Брно** (325,4) 17.20 Словацькі нар. пісні у вик. дівочого хору, **Кошиці** (259,1) 20.15 Нар. пісні й мельодії Новака, **Прага** (470.2) 15.30 Концерт жіночого хору, 17.20 Словацькі нар. пісні, 19.30 „Ріголетто" оп. Верді, **Париж** (1648) 12.15 Легка музика, 20.45 „Ля Газет де Монмартр" ревія, 21.45 Італ. сучасна музика, **Білгород** (437,3) 16.20 Сп. ресітель, 18.30 Нар. пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Ірляндські пісні, Кравзе сопр., 18.30 Олімпійський репортаж. **Ляйпціг** (382-2) 18.00 Легка музика, 19.20 Соната ф-моль Брамса (форт.), **Мінхен** (405.4) 13.15, 19.00 Розр. концерт, 16.50 З чужих країн — солісти, **Будапешт** (549,5) 13.40 Скрипка, 17.00 Мадярські нар. пісні, 19.30 „Масковий баль" оп. Верді, 22.40 Циг. музика, **Міляно** (368-6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Борис Годунов" оп. Мусоргського, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 „Пігмаліон" драма Б. Шова, 22.15 Танкова музика.

Львівське радіо.

Неділя, 7. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 9.50 Хвилина Моцарта з гр. пл., 9.30—11.57 Богослужения та музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Львівський сальон пластиків, 12.15 Музичний поранок; у перерві ок. год. 13.15 „Сільська дипльоматія" Кн. Гамсуна, 14.30 Кооперація на селі, 15.00 Нар. обрядовий рік, 15.20 Реклямовий концерт, 15.30 Популярна музика з гр. пл., 16.30 Міжнародні кінні змагання, 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уяви: „Чорт", 20.25 Фабричні поезії, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 2.30 Твори на альтівку в супр. форт., 22.00, 22.05, 22.06 Спортові вістки, 22.20 Легка музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Понеділок, 8. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Суспільна хвилина, 13.05 Жигм. Носковський „Стах" (В. Качмар) із гр. пл., 13.06 Полудневий денник, 14.30 При чорній каві, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Відки маємо точний час (для ст. дітей), 16.00 Орх. концерт; у перерві ок. год. 16.45 Збірні прогульки та товариська культура, 17.30 Співочий ресітель Конр. Желеховського в супр. форт., 17.50 На оленя у Неполомецькій Пущі, 18.00 Форт. ресітель, 18.20 Письменники про школу, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.45 Реклямова гутірка (про Рабку), 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Вояцька авдиція, 19.30 Міжнар. кінні змагання, 20.00 Пісеньки з гр. пл., 20.30 „Гейже на каюки" фейл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт із творів Луки Марчевського, гутірка, музика, спів, 22.00, 22.05 Спортові вістки, **22.15 „Вечерниці" Нішинського у вик. хору під дир. І. Охримовича, Ольга Сушківна (спів)**; у перерві ок. год. 22.55 Останні вістки.

Вівторок, 9. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Хвилина Рубінштайна з гр. пл., 12.15 „Сонішня казка" для мол. дітей, 12.30 Музична казка з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Ноктюрн, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 „Далечінь відпочинку", гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт орх., 16.45 Польське малярство, 17.00 Море в пісні (відсп. Тад. Лучай у супр. форт.), 17.20 Концерт квартету, 17.50 Гутірка: Сосна, 18.00 Сільська ревю, 18.05 Скринька для дітей, 18.15 Прелюдії з гр. пл., 18.25 Як львівські вчені конспірували тому сто літ, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. концерт, дуети, пісеньки, рефрени, 20.00 Поезія забутого народу (про поезію лужицьких сербів), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт, 21.50, 21.55 Спортові вістки, 22.05 Камеральний концерт; у перерві в год. 22.55 Останні вістки радіоденника, спорт, метеорольог.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продаж: Бельги бельг 90.13 — 89.70, Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени гольндські 359.97 — 358.23, Франки фр. 35.06 — 34.92, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фунти анґл. 26.81 — 26.65, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.30— 19.25, Корони данські 119.59 — 117.75, Корони норв. 134.86—133.60, Корони шв. 138.13—137.15, Ліри італ. 35 — 35, Марки фінл. 11.79—11.60, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 63.50—62.20, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104—103, Цукор 29.50—Вугіль 15, Ліпльоп 14—13.75—14, Моджеїв 6.15—6.20, Островець 32.50, Стараховичі 35.75—36—35.90.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50, серії 77, 2. ем. 60.50, серії 77, 5 конверсійна 52.75, 4 прц. прем. дол. 50—50.50, 7 прц. стаб. 58.00,

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 6-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням два зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 к. яєць	2.53—2.55 „

Тенденція на масло і на молоко удержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахоярні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Оповістки.

Вступні іспити до 1. кл. гімназіяльної в усіх гімназіях Рідної Школи відбудуться в днях 22. і 23. червня в 8. год. ц. р. — Вступні іспити до вищих кляс в днях від 19 до 25 червня. — **Референтура середніх шкіл Р. Ш.** 2225

Дирекція Малої Семинарії у Львові, вул. Сикстуська 39 а, повідомляє, що вступні іспити до кляс I—VI. відбудуться 22. і 23. червня ц. р. від год. 8. рано за попереднім внесенням подання. 2236 1-2

Дирекція приват. гімназії СС. Василиянок у Львові (вул. Длугоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі кляси: а) I, II, III і IV клясу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. клясичної гімназії давного типу (з латиною і грекою), в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за науку в клясах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення вписів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позамісцевих поштою. **Вступні іспити до I. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), а до вищих кляс 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, останнє шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспи. Такса за іспит 10 зол., до вищих кляс 15 зол. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. — **За Дирекцію: о. В. Лициняк.** 2148 4—4

В жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі, вул. Татарська ч. 6 вступні іспити до кляс I.—IV. нового типу і кл. VII. гум. типу відбудуться коло 20. червня. Про точний речинець іспитів повідомимо інтересованих впору письменно. Подання в справі допущення до іспиту вносити до Дирекції гімназії до 15. червня ц. р. Оплата за науку в клясах I—IV. така сама, як у держ. гімназіях. Гімназія має повні права державної школи. При гімназії є зразково уладжений інтернат. 2215 2—3

СТАНИСЛАВІВ. Зїзд абсольвентів та учителів держав. муж. учительської семинарії. З приводу ліквідації держ. мужеської учительської семинарії в Станиславові відбудеться дня 4. липня ц. р. товариський зїзд абсольвентів та учителів усіх річників (років 1871—1936) тої семинарії. Тимчасовий Комітет Зїзду просить всіх абсольвентів та учителів, де вони не жилиб, взяти особисто участь у тому зїзді та свою приявність зголосити найпізніше до дня 10. червня ц. р. на адресу: **Кандюк Степан**, учитель, Станиславів, Школа ім. А. Міцкевича. Ближчу програму зїзду подамо по одержанні зголошень. 2158 2—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТНА панна, вік середній прийме управу дому або інституції. До Редакції під „Сирота". 1—2

БЕЗДІТНА вдова у середньому віці шукає посади найрадше на приходстві. Розалія Дереш у Лещинських, Львів, ул. Шимоновичів 1—3. 2229

ДИРИГЕНТ орхестри трубної, смичкової, хору виїде на ферії за малою винагородою. Зголошення до „Діла" під „Диригент". 2231 1-1

ЛІТНИЩА

ВІД 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Яміні коло Яремча в домі Осипи Левьової над Прутом біля залізничої стації до винайму сонячні кімнати з цілоденним або частинним утриманням. Ближчі інформації у властительки. 2196 5—?

ЛІТНА ОСЕЛЯ в Підбужі (кліматична місцевість у Карпатах) від 15. 6. до 31. 8. 1936 р. для хлопців до 14, дівчат до 18 літ. Оплата за 4-тижневий побут 36 зол. Харч 5 разів денно, нагляд педагогічний і лікарський.

ПАНСІОН у віллі „Ольга" в Підбужі для дорослих відчинений від 1. 6. 1936 р. Кімнати від 16—35 зол. місячно. Харч 5 разів денно по 2.50 зол. Доїзд автобусами з Дрогобича (суботи, неділі, понеділки) і Самбора. Зголошення приймає Українська Захоронка в Дрогобичі, вул. Св. Хреста 49. Конто чек. П. К. О. 501579 — для пересилки грошей. 2228 1-2

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Марокко" в долині Опору поручає сонячні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 1-?

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Малаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентшинського бічній ч. 10; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вулиці 3-го Мая ч. 5. — Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Бжерівська 16, тел. 233-34. 2127 6—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а 6 і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Бжерівська 16, тел. 233-34. 2127 а 6—6

ОДНОКІМНАТНЕ МЕШКАННЯ і повним комфортом (газова кухонка, вмивальниця, лазничка, окремий вхід, передпокій) у партері при вул. Генінга 36, зараз до винайму. 2226 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 31-60

СПЕЦІЯЛІСТКА виконує для оназистів купелеві строї. „Трикотарня", Пілсудського 27. 2219

РЕНТОВНЕ ПІДПРИЄМСТВО шукає спільника (до 8.000 зол.) для поширення виробництва. Зголошення під „Фабрика". 2234 1—2

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знамениті, з гарантією дешево продає Ганак, Пілсудського 21. 2130 10-16

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним методом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 ?—12

ВЕДЕМО ПЕРЕД ДАЛІ! Мужеські сорочки оксфордові 4.50—5.50, з шовкової попеліни 4.95, з правдивого шовку 9.80—11.80, мужеські піжами в пеок. попелінові 9.80—13.90, шовкові 16.50—18.50, жіночі піжами, дівоче гарні 12.50, дитячі 4.90. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2166 1—2

ТИСЯЧІ людей виходять захоплені влучною ворожбою славного психографольога Барґалюти (знаний Рабін Розенблюм) Львів, Ринок 11, р/г Сербської. Відповідає також листовно. 2235 1—3

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 3-16

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР

Д-р Яків Гайм

орд. у вутрішніх і дитячих недугах. Лікування кварцевою лямпою.

ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 151. тел. 113-88. 2092 2—4

Б. асистент окулістичної клініки львівського університету

ОКУЛІСТ

Д-р Юрій Драк

орд. від 11—13 і 14—17.30

2221 ЛЬВІВ, УЛ. СИКСТУСЬКА 56 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛИЙ ЛЬВІВ ГОВОРИТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ ЦІН З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

ПЛ. МАРІЙСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік залож. 1903.

МАГАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ҐАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний товар по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, парасолі, валізи, несесери, портфелі, мошонки, течки; порцеляна, кришталь, вироби з бронзу. Світові славні ВІЧНІ ПЕРА, автоматичні олівці і б. і. 2204 2—5

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. II. і III. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол. Окрема частина по 1·50 зол.

ПАРЦЕЛІ

при вул. ЗАМКОВІЙ

дешево на продаж. Відомість Д-р ШТОКЕЛЬ, Львів, Галицька 9, тел. 237-37. 2192 3-3

ДО ВСІХ БУВШИХ УЧЕНИЦЬ

української учительської семинарії в Перемишлі.

Повідомляємо, що дня 24. червня ц. р. відбудеться в Перемишлі загальний зїзд б. учениць української учит. семинарії в Перемишлі, основаної 1919 р. Запрошуємо до численної участи! Зголошення про приїзд слати до 15. червня на адресу: „Мекка", Перемишль, Костюшка 7.

Підлюте.

гірський живець, купелеве заведення і літнище в лісах Ґорґанів, над Лімницею, на висоті 700 м. над рівень моря.

Сірчано-солоні, боровинові, газові і пінкові купелі, мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по поміркованих цінах, електричне освітлення, центральне огрівання, водопроводи.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гості не платять.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лінії Стрий-Станиславів), звідти вузькоторовою залізницею або мотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ і проспекти: Управа живця Підлюте, Львів, Клушинська 3, тел. 248-82, від 1. липня: Підлюте, почта Перегінсько. 2230 1—3

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

т. п. зникне при вживанні специяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 **Філія: КОПЕРНИКА 15 а.** 8-75

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники вигублює хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і стель „вірування" і циклінування підлоги.

„НЕВЕГО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 3-20

5 зол. за 1 живу БЛОЩИЦЮ

дістане кожний п'сля переведення дезинфекції нашими світової слави, хемічними препаратами. — Інформації безплатно.

Заведення хемічно-дезинфекційне

FUMIGATORE-CIMEX

Львів, Пасаж Гавсмана 7. — Тел. 107-59.

МЕБЛІ всіляких кімнат дешево і солідні можна дістати у Вир. бні Мебл я ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 8-30

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші моделі капелюхів, вовічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 19-?

МАЛЯРСТВО КІМНАТНЕ І НА ВИВІСКИ ЛЯКЕРНИЦТВО І ТАПЕТУВАННЯ КІМНАТ виконує

Йосиф Ґурський

маляр декоратор

ЛЬВІВ, УЛ. СЕНАТОРСЬКА 4, тел. 237-40. 2214 2—

Блощиці нищить радикально

СВІЧКА С-ҐАЗ

„САНОС", Львів, Кл. Танської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

Великий вибір **Ракет ситківкових**

фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2165 3-4

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля** на **40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й мусліни	0.60	Сирий зефір	0.65
Крепони	0.55	Колір. перкаліна	0.60
Вояліки	0.65	Димка на підшивці	0.66
Панама	0.65	Спортовий зефір	0.85
Штучний шовк	0.90	Попеліна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий всип	1.—
Сатина на шляфрок	1.—	Полотно на простир.	1.25
Найнов. епонж	1.—	Мереж. пошивки	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-марокен в дес.	2.50	Капи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.45
Коци	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР" у Львові.

Білянс на день 31. грудня 1935 року.

ЧИННИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Каса	13.?67	13	438	58
II.	Кредитові інституції	81.020	41	51.278	10
III.	Вартісні папери з біжучими купонами	65.958	60	19.681	30
IV.	Недвижимости	354.899	80		
V.	Агенти	360.768	30	13.180	86
VI.	Товариства обезпечень	488.054	88		
VII.	Инші довжники	30.682	50		
VIII.	Инші актива	30.000	—		
IX.	Кавційні дьокати	424.895	06		
X.	Білянсовий недобір	210.580	95	5.604	39
		2,060.127	63	90.183	23

ДОВЖНИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Власні фонди Товариства	968.473	10	38.951	03
II.	Капітал основний			30.000	—
III.	Фонд обезпеченевий	287.916	29	7.871	98
IV.	Технічні резерви	22.211	32	2.486	—
V.	Фонд на амортизацію вартости недв.	30.905	72		
VI.	Агенти	52.119	41	6.400	67
VII.	Товариства обезпечень	11.485	62	4.022	81
VIII.	Инші вірителі	135.000	—		
IX.	Невплачені податки й оплати	9.743	64	416	74
X.	Инші пасива (ріжні фонди)	106.693	12		
XI.	Кавції	424.895	06		
XII.	Фонд пенсійний	10.684	35		
		2,060.127	63	90.183	23

Рахунок зисків і страт за 1935. рік.

Зиски.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Чистий дохід з майна Товариства	23.414	6	3.153	82
II.	Инші зиски, необняті подрібними рах.: 1) ріжниця курсу на варт. паперах з фонду на ріжницю курсу	3.130	93		
	2) відзискані претенсії з давніше відписаних	3.056	13	551	97
III.	Білянсовий недобір	210.580	95	5.604	39
		240.182	61	9.310	18

Страти.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Білянсовий недобір у звітовому році на рахункові обезпечень	161.875	12	8.025	41
II.	Страта на курсі чужих валют	214	45		
III.	Инші відписи й страти, необняті подрібними рахунками: 1) відписано з вартости недвижим.	3.549	—		
	2) відписано на резерву на сумнівні належности	71.413	11	52	52
	3) ріжниця курсу на варт. паперах	3.130	93	1.232	25
		240.182	61	9.310	18

Львів, дня 28. травня 1936. р.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Децикевич, Інж. Юліян Мудрак, Ярослав Колтунюк.

КОНТРОЛЬНИЙ ВИДІЛ:
[illegible] Дурбак, Михайло Стефанівський, Д-р Кость Левицький,
Бухгальтер: І. Моров.

Покриття білянсового недобору відділу обезп. від огню (§ 57. стат.) зол. 210.580.95 з капіталу запасного відділу обезпечень від огню.

Покриття білянсового недобору відділу обезп. від крадіжи з вломом зол. 5.604.39 а) з фонду на звороти зол. 1.108.55, б) з капіталу запасного 4.495.84.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.